MAASEUDUN TULEVAISUUS
Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Kotimainen joulu yhteiseksi lahjaksi

Joulu on taas ovella. Juhlan kiireiset valmistelut hiljenevät huomenna, jouluaattona, kun maahan julistetaan joulurauha.

Joulu on kristikunnan suuri juhla. Kristityt ympäri maailmaa viettävät sitä vapahtajansa Jeesuksen syntymän kunniaksi.

Joulun sanomaan liittyy vahvasti armo ja lähimmäisistä – niin läheisistä kuin vieraistakin – välittäminen. Tämä sanoma näkyy edelleen joulun viettotavoissa lahjoina ja muistamisina.

Vaikka suomalaisten arki on ajan mittaan maallistunut, joulun brändi ei silti näytä haalistuvan. Jouluna ja sen alla kirkot täyttyvät ääriään myöten. Aattoiltana hautausmaat muuttuvat kynttilämeriksi, kun ihmiset muistavat poisnukkuneita omaisiaan. Joulu tuntuu ja näkyy kaikkialla.

> Joulun sanoma ei sisällä tavaranpaljoutta.

Joulu on myös suomalaisen ruuan ja ruokakulttuurin juhla. Ruuan tuottajille ja jalostajille sesongin kysyntähuippu muodostaa merkittävän osan koko vuoden myyntiä. Joillekin erikoistuotteiden valmistajista koko toiminta rakentuu joulun varaan.

Ruokakulttuurin muutos on monipuolistanut suomalaista juhlapöytää. Silti esimerkiksi joulukinkku kuuluu edelleen lähes jokaisen perheen välttämättömiin jouluruokiin.

Suomi valmistautuu joulunviettoon poikkeuksellisen vaikean vuoden jälkeen. Pitkä taantuma on nostanut työttömyyden ennätyslukemiin.

Myös ympäröivän maailman vakaus on järkkynyt. Maiden välit ovat kiristyneet. Sodat ja levottomuudet ajavat ihmisiä pakolaisuuteen. Pariisin terrori-isku järkytti Eurooppaa ja teki samalla selväksi, ettemme ole maailman ongelmista ulkopuolisia.

Politiikan ja markkinoiden epävakaus on koskenut Suomessa eniten maanviljelijöitä.

Maatalous on elänyt laskusuhdannetta EU:n muillakin alueilla, mutta suomalaistilojen tulot ovat vajonneet viidessä vuodessa alle puoleen aiemmasta (MT 21.12.). Pudotus on jäsenmaista suurin. Päättyvä vuosi lienee suomalaisille tuottajille taloudellisesti koko EU-jäsenyysajan vaikein.

Tulevaisuuden näkymiä samentaa se, ettei tiestä parempaan näytä löytyvän kansallista yhteisymmärrystä. Sopimisen sijasta on ajauduttu riitelyyn. Vaikeiksi tiedetyt päätökset jäävät tekemättä, vaikka niiden välttämättömyys ymmärretään laajasti.

Maan vaikeuksista johtuen moni suomalainen valmistelee jouluaan taloudellisen niukkuuden keskellä. Vuoden aikana moni on menettänyt työpaikkansa, monen yritystoiminnalta on kadonnut kannattavuus.

Vilkkuvat valot ja tavaraa pursuvat mainokset tekevät joulusta myös markkinajuhlan. Köyhyydessä ja niukkuudessa joulun tämä puoli voi tuntua ahdistavalta.

Markkinahumun keskellä kannattaa muistaa, ettei joulun kalleimpia lahjoja tai joulumieltä voi ostaa rahalla. Aika läheisille ja osoitus välittämisestä ovat erityisesti vaikeina aikoina arvokkainta, mitä lahjaksi voi antaa.

Jouluna suomalaiset tekevät paljon ostopäätöksiä. Monissa talousviisaiden puheissa niihin suorastaan yllytetään.

Joulun sanoma ei kuitenkaan sisällä tavaranpaljoutta. Itse päivänsankarikin syntyi varsin vaatimattomiin oloihin. Onkin parempi hankkia joululahjoja mieluummin viisaasti kuin runsaasti.

Erityisesti tämän joulun hankinnoissa kannattaa suosia kotimaisuutta. Olkoon kyse ruuasta, lahjoista tai joulukuusesta, kotimainen ostos tukee aina suomalaista työtä ja koko kansantaloutta.

Arjen ja juhlan pienillä päätöksillä on usein suuri vaikutus. Jos joulu rakennetaan kotimaiseksi, sen seuraukset ovat yhteinen lahja kaikille suomalaisille.

Perinteinen valkea joulu jää haaveeksi suuressa osassa maata. Ilmaston lämpenemisen seurauksena lumettomat joulut todennäköisesti yleistyvät.

Lumen puute on omiaan synkistämään vuoden pimeintä aikaa entisestään. Erityinen harmi on, etteivät lomailevat koululaiset pohjoista Suomea lukuun ottamatta pääse jouluvapaallaan hiihtoladuille tai luistinradoille.

Vaikka päivä alkaa taas tänään pidentyä, oikeaakin talvea Suomessa ehditään varmasti vielä kokea. Joulu puolestaan tuo valon pimeyden keskelle aivan säistä riippumatta.

Rohkeaa markkinaneuvontaa

Metsäteollisuus ry:n metsäjohtaja Tomi Salo on lähtenyt rohkeasti neuvomaan puumarkkinoita, kun hän vaatii Kalevassa (21.12.) havusahatukkien minimilatvaläpimitan nostamista 15 senttimetristä 18 senttimetriin. Markkinoilta kuuluu, että samaan suuntaan toimivat muutamat Metryn jäsensahat.

Salon kannanotto osuu samaan ajankohtaan, kun isot metsäfirmat istuvat kartellikäräjillä. Metsähallitus vaatii metsäjäteiltä kartellin takia 160 miljoonan euroa korvauksia. On käynyt ilmi, että kartellia on pidetty koossa ainakin kovilla puheilla. Kuristan, jos linjasta ei pidetä kiinni, UPM:n johtaja uhkaili omiaan.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.

VIERAILIJA

Kansallisomaisuutta ja luontoperintöä on vaalittava

Suomalaiset rakastavat luontoa ja kansallista luontoperintöämme. Luonnosta tulee työtä ja tarinoita. Metsissä kuljemme, kun haluamme metsästää, kalastaa, sienestää tai nauttia luonnosta ja sen rauhasta.

Metsähallituksella on luontomme vaalimisessa ja kestävässä käytössä iso tehtävä. Metsähallituksen lakisääteinen tehtävä on hoitaa, käyttää ja suojella hallinnassaan olevia metsiä, järviä ja muuta omaisuuttamme.

Hallituksen metsähallituslakiesitys vaarantaa eduskunnan ohjausta ja päätöksenteon avoimuutta kansallisomaisuuden vaalimisessa. Se heikentää yhteistyötä yrittäjien ja paikallisten ihmisten kanssa sekä luonnonsuojelun tasoa. Se vaarantaa maakuntien matkailun työpaikkojen tulevaisuutta. Siksi esitystä on muutettava.

Lain alkuperäisenä tavoitteena oli yhtiöittää metsätalous. Suurimmat ongelmat esityksessä ovat valtapoliittisen pelin tuloksia: liikelaitoksen johdon alle luodaan uusi vallankäytön pesäke valtion yleisvesien käyttöön, eduskunnan päättämien rahojen uudelleenohjaamiseen sekä luontoviestinnän kahlehtimiseen. Tätä byrokratiaa Suomi ei tarvitse.

Esityksessä menevät puurot ja vellit sekaisin. Metsätalouden yhtiöittäminen on hyväksyttävä tavoite, koska sillä suojataan EU-oikeudessa metsätalouden toiminnan jatkumista. Sen sijaan liikelaitoksen emokonsernin vahvistaminen Luontopalvelujen kustannuksella sotkee asioita. Luontopalvelut on ollut tehokas organisaatio niin luonnonsuojelulle kuin luontomatkailulle. Nyt muutokset haittaavat aluetaloutta ja työpaikkojen luomista.

Luontopalvelut vaalii sitä, mitä useimmat suomalaiset rakastavat – ja se on tehnyt jatkuvasti hyvää tulosta myös työpaikkojen luomisessa. Se ylläpitää kansallispuistoja, kehittää niiden luontomatkailua ja vaalii keskeisimpänä viranomaisena suomalaista luonnonsuojelua. Sen riippumattomuus kaupallisista intresseistä on tärkeää myös yksityisille yrittäjille, joiden kanssa se tekee hyvää yhteistyötä luontomatkailussa.

> Metsähallituslakiesitys vaarantaa eduskunnan ohjausta ja päätöksenteon avoimuutta kansallisomaisuuden vaalimisessa.

On vaikea ymmärtää, miksi hallituspuolueet kannattaisivat Luontopalvelujen tekemän hyvän yritysyhteistyön romuttamista. Emokonserni voisi puuhata näitä asioita jatkossa oman Laatumaa-yrityksensä kautta yksityisten palveluntarjoajien sijaan. Laatumaa ja vastaavat seikkailut ovat ennenkin tuottaneet suuria tappioita.

Esitykseen sisältyy vaarallinen pykälä emokonsernin ja Luontopalvelujen kirjanpidon yhdistämisestä. Se hämärtää eduskunnan valtaa. Kansallispuistoihin ja luonnonsuojeluun tarkoitetut varat voivat siirtyä konsernin sisäisenä siirtona yhden emokonsernin kaupallisiin seikkailuihin.

Liikelaitoksen johtoa tarvitaan ohjaamaan isoja strategisia linjoja yleisessä maankäytön suunnittelussa ja metsätalousyhtiön ja Luontopalvelujen yhteistyössä. Se ei tarvitse nyt esitettyä omaa tasetta, johon valtion yleisvedet ja mahdollisesti myöhemmin kaupallisesta käytöstä sivuun siirretyt maa-alueet siirrettäisiin. Järjestely loisi hämärän alueen, jossa tehtäisiin asioita veronmaksajien piikkiin ilman julkista läpinäkyvyyttä. Siitä kärsisivät niin luonto kuin talous.

Esitys vaarantaa myös Luontopalvelujen viestinnän riippumattomuuden luontomatkailun edistäjänä ja luonnonsuojelun vaalijana. Tätä arvokasta viestintää luonnostamme ei kannata kahlehtia.

Suomen arvokkaimman kansallisomaisuuden hoitoa ei tule vaarantaa lyhytnäköisten intressien takia. Metsähallituslaki ansaitsee kunnollisen ja avoimen käsittelyn. Nykyisellään siitä on maakuntien kehittämiselle ja Suomen luontoperinnön vaalimiselle vain haittaa.

VILLE NIINISTÖ
vihreiden puheenjohtaja, kansanedustaja
ville.niinisto@eduskunta.fi

RAHIKAINEN

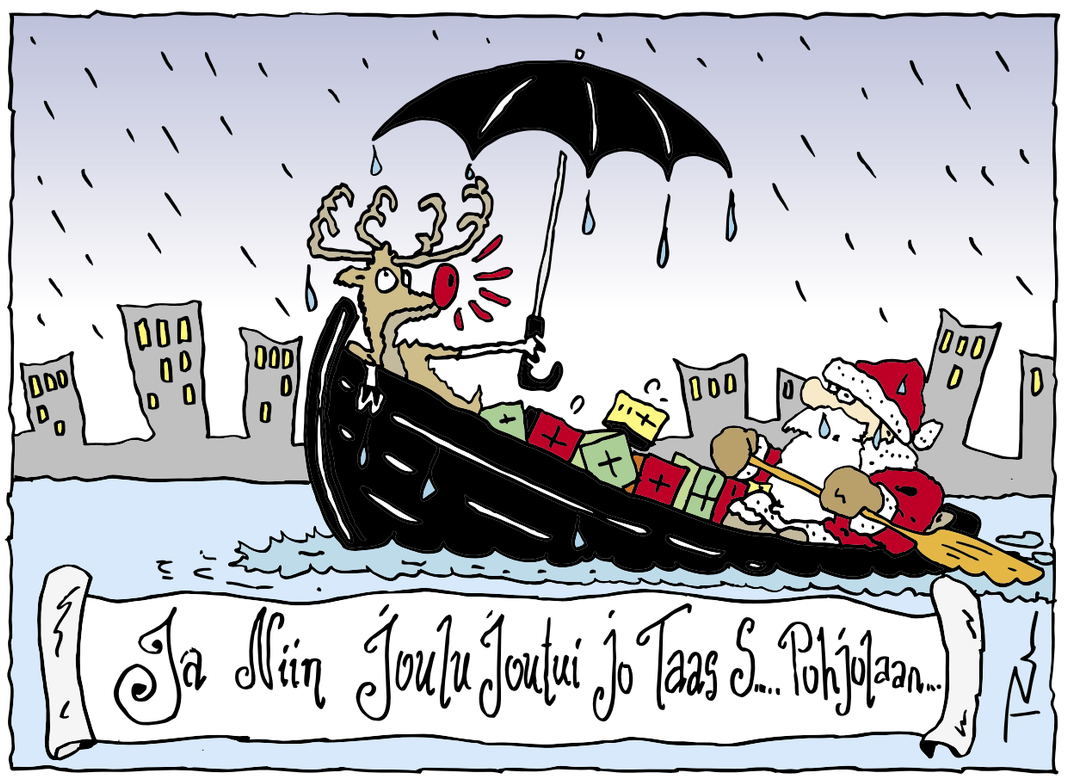

TOIMITTAJALTA

Tuote kuntoon osaajan opeilla

Suomen talous yskii. Meillä ei mene hyvin. Suomi on uusi Kreikka.

Kansan pitäisi spurtata kimmoisa vauhti, napauttaa ponnistusjalka lankulle ja leiskauttaa ennätyksellinen tuottavuusloikka.

Mutta ei. Sen sijaan, että keskittyisi hyppypaikalla numerolappu rinnassaan omaan ja mahdollisimman ehjään suoritukseen, kansa istuu edustajiensa välityksellä kabinetissa, torjuu neuvottelupöytään tuodut esitykset tuottavuuden lisäämisestä ja lopulta katkaisee neuvottelut kokonaan.

Ei tätä lamaa näin selätetä.

Kun hätä on suurin, apu on lähellä.

Suomi ei tarvitse konsultikseen Kansainvälistä valuuttarahastoa, ei talouden nobelisteja eikä andersborgeja. Meillä on omassa maassa tarjolla tietäjä, joka osaa johdattaa eksyksissä olevan kansakunnan talouskasvun polulle.

Hänen nimensä alkaa J:llä.

Ei, en tarkoita Juhana Vartiaista.

”Korvatunturilla, pukki puhelimessa.”

”Terve Teille, oiva ukki, ystävämme Joulupukki. Onko Teillä hetki aikaa haastatteluun, Suomi tarvitsee talousvinkkejänne.”

”Kiire jo on, kiire jo on. Saat muutaman minuutin, ala kysellä.”

”Kuinka Te sen teette: Miten Korvatunturi-konserni pysyy kilpailukykyisenä joulusta jouluun?”

”On vaalittava brändiä, on niin sanotusti pidettävä tuote kunnossa. Korvatunturin kokonaisvaltaisessa palvelupaketissa myymme asiakkaalle koko hoidon. Se on melkoinen setti aattoiltaan, kun pirttiin pölähtää pukki, pukin muori, tontut ja Petteri Punakuono. Kilpailu lahjabisneksessä on koventunut, mutta vastaavaa ei muiden toimijoiden tuotepaletissa ole.”

”Entäpä työehtoasiat: Oletteko keskitettyjen, liittokohtaisten vai paikallisten sopimusten kannattaja?”

”Korvatunturilla kaikki sopimukset solmitaan paikallisesti. Jo ajat sitten irtauduimme keskitetyistä ratkaisuista. Korvatunturi elää täysin viennistä, siis lahjojen viennistä. Ei ollut tolkun hiventä noudattaa lähinnä kotinurkkien tarpeisiin väsättyä kankeaa keskitettyä, jossa mukana olivat kaikki työntekijäryhmät riihi- ja saunatontuista Nukkumatteihin. Paikallinen sopiminen mahdollistaa joustot. Nyt hihnalla on aina oikea määrä tonttuja.”

”Maksaako Korvatunturi lomarahoja?”

”Luovuimme sekä lomarahoista että lomista. Markkinoin uudistuksen iskulauseilla ’Työ on lomaa’ ja ’Työvire säilyy parhaiten työssä’. Tonttujoukko oli ensin vähän varpahillaan, mutta hyväksyi sitten esitykseni. Yllätyin itsekin.”

”Olette nero! Te olette työelämän uudistamisen Tenojoki. Oletteko pystynyt pidentämään työaikaa myös muilla keinoilla?”

”Eläkeiän nostolla. Nykyisin tonttu kuin tonttu jää eläkkeelle 680-vuotiaana aiemman 630 vuoden sijasta.”

”Menikö kehittämistoimi nurinoitta läpi?”

”Valtaosa työhuonekunnista nieli nikottelematta. Pahin kanto kaskessa oli Korvatunturin logistiikasta huolehtiva Auto- ja kuljetustonttujen AKT. Pieni mutta avainalalla toimiva porukka on päätonttunsa Markon (nimi muutettu) johdolla harmaannuttanut partaani aiemminkin. Melkein joka joulu se on iltalypsyllä. Uhkaa pysäyttää kuljetukset aattoiltana, jos ei saa roimia lisäetuja.”

”Pystytäänkö lahjat tänä vuonna jakamaan ajallaan?”

”Paketit toimitetaan 95-prosenttisesti perille joulupäivän aamuyöhön mennessä. Jos ei muuten niin vuokratyövoiman ja pakkolakien turvin.”

ANTTI KANTOLA
antti.kantola@mt1.fi

LEHTIKATSAUS

Sopiminen olisi parasta

Pohjalainen ei pidä alv:n nostoa järkevänä.

”Kun talouskasvu on nollassa, korotettu arvonlisävero heikentäisi entisestään kotimaista kysyntää.

Siksi hallituksen ehdotus yhteiskuntasopimukseksi olisi paljon parempi. Se lisäisi jonkin verran mutta siedettävästi työaikaa mutta säilyttäisi palkat ja muun muassa työnantajamaksut ennallaan.

Se tarkoittaa, että kansalaisten ostovoima säilyisi edes nykyisellä tasolla, joka on keikkunut jo pitkään kriittisillä rajoilla.

Suomalaisilla on korkeaan hyvinvointiin ja saavutettuihin etuihin tottuneen kansan ongelma. Valmiutta luopua edes vähän ei ole. Myös kielteinen asenne painaa.”

Tiilikainen paljon vartijana

Savon Sanomat pohtii maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikaisen paineita norppapäätöksissä. Ministeri sai asiasta riitaisan raportin viime viikolla.

”Verkkoja pahempi saimaannorpan uhka on se, että ilmasto lämpenee. Kinosten puute lisää pesäpoikaskuolleisuutta ja heikentää imetysoloja, mikä perusteleekin yhä tehostuvaa suojelun tarvetta.

Toisaalta talvikannan kehitys osoittaa, että saimaannorpan suojelu on onnistunut. Siksi onkin ymmärrettävää, että kaikki eivät hyväksy kalastusrajoitusalueiden kasvattamista.

Eriävät mielipiteet pakottavat ministerin paljon vartijaksi. Voi olla, että raportti on lopulta sopiva kompromissi.”

Hallitus valittu päättämään

Ilkan mielestä hallituspuolueiden on nyt tarpeetonta huolehtia kannatusluvuistaan.

”Kansalaiset joutuivat jännittämään vain sote-ratkaisun yönä hallituksen kaatumista. Sen jälkeen on hallituksen marssi kivisellä tiellään näyttänyt ainakin ulospäin täysin samatahtiselta.

Sipilä johtaa hallitusta, jolta odotetaan maan kuntoon laittamista neljässä vuodessa. Ajasta on kulunut vasta vajaa neljännes.

Tylyimpien päätösten teko etupainotteisesti vähentää puolueiden tarvetta irtiottoihin.”